

De familie Zoetemeijer maakt gebruik van de Zorgriem en heeft meegewerkt met het onderzoek van Stella Braam. Hieronder vind u de bevindingen.

DORDRECHT - Stella Braam, schrijfster van het Boek 'Ik blijf thuis, het verhaal van mijn moeder' is ervan overtuigd dat elektronica en GPS-systemen veel bewegingsvrijheid kunnen teruggeven aan mensen met dementie.

Het systeem is volgens haar geschikt voor mensen in de beginfase van hun ziekte. Die nog wél naar buiten kunnen, maar niet meer durven omdat ze soms moeite hebben om de weg terug te vinden.

„Ik noem het zelf de Alzheimer-Tomtom. Het is een van de prachtige, nuttige vindingen die het voor mensen mogelijk maakt, zich langer buiten te bewegen.”

Voor haar campagne 'Ik hou vast' waarin ze ijvert voor bewegingsvrijheid voor Alzheimerpatiënten filmde ze twee keer thuis bij Arie Zoetemeijer (80) en zijn echtgenote Ina (73) uit de Dordtse wijk Zuidhoven . Arie heeft sinds kort twee zendertjes waarmee hij buiten te volgen is en rechtstreeks met zijn vrouw, thuis, kan communiceren.

In de film is te zien hoe Arie tijdens wandelingen via GPS én zijn mobiele coach met zijn echtgenote praat. „Een prachtig systeem waardoor hij vrij kan rondlopen,” aldus Stella Braam.

Toen Arie Zoetemeijer, voormalig directeur van het Dordtse zorgcentrum Vreedonk, in 2000 van de dokter hoorde dat hij Alzheimer heeft, sloot hij zich twee dagen op in zijn slaapkamer. Hij was razend. „Ik was boos op God.” Arie heeft zich na een innerlijke worsteling verzoend met zijn ziekte, maar de wereld is sindsdien veel kleiner geworden.

De mobiele coach én een navigatiesysteem geven hem en zijn vrouw sinds een paar maanden een stuk vrijheid terug. De zendertjes geven het echtpaar de mogelijkheid om zo nu en dan onafhankelijk van elkaar te bewegen. Arie die ondanks zijn ziekte nog redelijk zelfstandig is, kan in ieder geval solo een wandelingetje maken rond zijn woning.

Sinds een half jaar draagt Zoetemeijer de mobiele coach in zijn jaszak. Het toestel ziet eruit als een mobieltje, maar de beller kan thuis direct verbinding leggen, zonder dat de tegenpartij het toestel hoeft op te nemen.

Sinds enkele weken heeft Arie er nog een ander zendertje bij . Via satellietverbinding is thuis op de laptop te zien waar hij is. Het signaal is tot op vijf meter nauwkeurig. „Vrijheid-GPS wordt het systeem ook wel genoemd”, zegt zijn echtgenote Ina terwijl ze de laptop op de eettafel openklapt. „Desnoods is hij wereldwijd te volgen.” Ze wijst naar het scherm waar een stippeltje oplicht op de stratenplattegrond. Het stippeltje is haar man. „Zo zie ik waar hij loopt.”

Het systeem geeft de Alzheimerpatiënt 'vrijheid' en het geeft thuis rust. Zoetemeijer en zijn vrouw weten zeker dat hij nooit zal verdwalen. Mocht hij in de war raken dan vindt het thuisfront hem altijd, en snel, terug. „Laatst was hij verdorrie bij de Krispijnse tunnel,” zegt zijn echtgenote. „Ik zeg: 'Je moet echt terug! En hij komt dan terug.’”

Arie weet ook nog dat hij een paar dagen geleden buiten met een man stond te praten toen zijn vrouw luidt en duidelijk uit het mobieltje klonk: „Kom je terug?”

„Is ze altijd zó,” vroeg die man verbaasd.. „Ik heb 'Alzheimer' heb ik toen maar uitgelegd.”

Arie en Ina Zoetemeijer prijzen zich gelukkig. De Alzheimer werd acht jaar geleden vastgesteld en sindsdien zijn ze blij met elke dag die hen nog wordt gegeven. Zijn sokken én de jam stopt hij in de vriezer. Veel verhalen moet Ina zeven keer aanhoren. „Je denkt in mijn omstandigheden niet aan de toekomst,” zegt hij tijdens het interview. „Ik leef bij de dag. We hebben elkaar nog, ons mooie huis èn we hebben de kinderen.’ „Ze zoeken bewust de publiciteit om taboes te doorbreken. „Het is een ziekte waar mensen zich voor schamen en die ze verbloemen. Dan krijgen ze niet de hulp of het begrip wat ze nodig hebben.”

Gepubliceerd in het Algemeen Dagblad 08-12-08